

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ για ΠΑΙΔΕΙΑ & ΑΝΑΠΤΥΞΗ (ΠΡΩ.ΠΑΙΔΕΙ.Α.)

www.prwpaideia.eu / prw.paideia@gmail.com

Αθήνα, 14 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2020

Ισχυρή και Σύγχρονη Επαγγελματική Εκπαίδευση & Κατάρτιση: Πατριωτική απαίτηση και Εθνική Ανάγκη!

Ένα Νομοσχέδιο Αναντίστοιχο των Απαιτήσεων της Εποχής και των Αναγκών της Χώρας!

Είναι ξεκάθαρο, εκ του αποτελέσματος, ότι η Επαγγελματική Εκπαίδευση και Κατάρτιση (ΕΕΚ) στην Ελλάδα βρίσκεται σε κώμα και η χώρα σε βαθιά και πολύπλευρη οικονομική κρίση. Η διαπίστωση αυτή επιβεβαιώνεται και από μερικά χαρακτηριστικά στοιχεία:

- Σύμφωνα με τον Ευρωπαϊκό Δείκτη Δεξιοτήτων η Ελλάδα είναι τελευταία στην Ε.Ε. ως προς τις δεξιότητες του ανθρώπινου δυναμικού.
- Η Ελλάδα βρίσκεται στην τελευταία θέση όλων των κρατών-μελών της Ε.Ε. στη συμμετοχή σε προγράμματα εκπαίδευσης και κατάρτισης ενηλίκων, τόσο στον γενικό πληθυσμό όσο και σε ειδικές κατηγορίες (ανέργους, εργαζόμενους, άτομα με χαμηλά προσόντα κλπ.).
- Την επόμενη εικοσαετία οι νέοι 15-19 ετών, που θα εισέλθουν στη δευτεροβάθμια και ανώτατη εκπαίδευση, προβλέπεται ότι θα μειωθούν κατά 23% (βλ. πρόσφατες μελέτες του διαΝΕΟσις).

Κατά δήλωση της Υπουργού Παιδείας η αγορά εργασίας δεν βρίσκει κατάλληλους εργαζόμενους, ενώ παράλληλα υπάρχει μεγάλη ανεργία και εταιροαπασχόληση.

Στο παρελθόν έγιναν αλλεπάλληλες αποτυχημένες προσπάθειες επίλυσης του προβλήματος, με εντελώς διαφορετικές προσεγγίσεις ανά Κυβέρνηση, ανά Υπουργό ή ακόμα και ανά Γενικό Γραμματέα Υπουργείου.

Σε όλες αυτές τις αποτυχημένες προσπάθειες διαμόρφωσης αποτελεσματικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης υπάρχουν κοινά χαρακτηριστικά που τις καθιστούν εκ προοιμίου ανεφάρμοστες ή αναποτελεσματικές.

Το Σχέδιο Νόμου για την Επαγγελματική Εκπαίδευση και Κατάρτιση (ΕΕΚ) παρόλο που βαδίζει στο σωστό δρόμο ως προς την προσπάθεια άρσης των εκπαιδευτικών αδιεξόδων, δεν αποτελεί τίποτα παραπάνω από μια κωδικοποίηση ισχυουσών διατάξεων ή επαναφορά διατάξεων που ίσχυαν στο παρελθόν και έχουν καταργηθεί

Η εμμονή του εναγκαλισμού της ΕΕΚ με τον υδροκέφαλο πανεπιστημιακό χώρο φανερώνει την ατομία χάραξης και ανάπτυξης αυτόνομης πολιτικής βασισμένης στην Επαγγελματική Εκπαίδευση. Το Νομοσχέδιο αυτό:

- Διαιωνίζει την παράδοση για ένα διογκωμένο αναποτελεσματικό κράτος μιας επί δεκαετίες επιμελημένα αποβιομηχανοποιημένης χώρας, να κλείνει το μάτι στους δημόσιους διορισμούς, που

εξασφαλίζουν τα «βαριά χαρτιά» των Πανεπιστημίων στους ψηφοφόρους γονείς των υποψήφιων φοιτητών.

- Περιέχει τα ίδια στοιχεία, επιτροπών και συμβουλίων που δεν λειτούργησαν ποτέ και που κατέστησαν αναποτελεσματικά όλα τα προηγούμενα νομοθετήματα για την ΕΕΚ, στοιχεία που πρέπει να αφαιρεθούν για να γίνει εργαλείο ανάπτυξης και να φέρει αποτελέσματα.
- Προσπαθεί να «τακτοποιήσει» καταστάσεις χωρίς να κάνει ριζικές τομές και αλλαγές χάραξης σύγχρονης στρατηγικής για την ΕΕΚ.

Επιπλέον, πουθενά στο Νομοσχέδιο δεν υπάρχει κάποιο εργαλείο αποτίμησης και αναδιαμόρφωσης των πολιτικών, δεν υπάρχουν όργανα, διαδικασίες, ούτε καν κάποιοι δείκτες παρακολούθησης αποτελεσμάτων που να εκτιμούν αν γίνεται σωστά η χάραξη της πολιτικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και αν αυτή φέρνει τα επιθυμητά αποτελέσματα.

Η Επαγγελματική Εκπαίδευση αποτελεί το λογισμικό των εργαλείων ανάπτυξης και ο σχεδιασμός της απαιτεί ολοκληρωμένο κεντρικό, αναπτυξιακό σχέδιο επιχειρηματικότητας και καινοτομίας. Ένα σχέδιο που θα απαντά στο πότε π.χ. θα πετάξουν τα ελληνικά drones και αεροπλάνα, πότε θα δημιουργηθεί το δικό μας τουριστικό booking, πότε θα αρχίσουν να ναυπηγούνται τα δικά μας έξυπνα σκάφη, πότε θα λειτουργήσουν οι επόμενης γενιάς ελληνικές παγκοσμιοποιημένες επιχειρήσεις, που **θα πρωταγωνιστήσουν στην εποχή της 4^{ης} Βιομηχανικής Επανάστασης.**

Και για να γίνουμε συγκεκριμένοι:

Στο άρθρο 1 περιγράφεται μια πλειάδα όρων και δομών: Ε.Σ.Κ., ΕΠΑ.Σ, ΕΠΑ.Λ, ΕΝ.Ε.Ε.ΓΥ.Λ, Ι.Ε.Κ., Τάξη Μαθητείας, εκτός από τη διατήρηση του Status quo αυτή η διαφοροποίηση προκαλεί σύγχυση. Η διαφορετική κατάταξη επιπέδου δημιουργεί ανισότητες με αποτέλεσμα να υπάρχουν σχολές, όπως οι Ε.Σ.Κ. χωρίς κανένα ενδιαφέρον. Θυμίζουμε ότι από τις 100 ΕΣΚ περίπου, που ήταν να ιδρυθούν ανά την Ελλάδα, με το Ν. 4186/2013 δημιουργήθηκαν ελάχιστες. Είναι απαραίτητο να εξορθολογιστούν, να ενοποιηθούν και να απλοποιηθούν οι όροι με μια νέα κωδικοποίηση συνδεδεμένη με την εθνική στοχοθεσία τα εθνικά εκπαιδευτικά επίπεδα και με συγκεκριμένα επαγγελματικά δικαιώματα.

Το άρθρο 2 διαπνέεται από αναχρονιστικό σχεδιασμό αφού συνεχίζει να αναφέρεται σε «ωρολόγια προγράμματα», ενώ οι σύγχρονες εκπαιδευτικές αντιλήψεις έχουν αλλάξει και το άρθρο παραμένει προσκολλημένο σε παλιά εκπαιδευτικά πρότυπα. Ενδιαφέρουσα είναι η αλλαγή του ορισμού του τυπικού εκπαιδευτικού συστήματος στο οποίο υπάγονται πλέον η επαγγελματική εκπαίδευση του επιπέδου τέσσερα (4) (ΕΠΑΛ), η μεταγυμνασιακή επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση του επιπέδου τρία (3) (ΕΣΚ, ΕΠΑΣ Μαθητείας του ΟΑΕΔ) και η επαγγελματική κατάρτιση του επιπέδου πέντε (5) (ΙΕΚ, Μεταλυκειακό Έτος – Τάξη Μαθητείας των ΕΠΑΛ).

Εδώ βλέπουμε ότι στα επίπεδα 3 και 5 του Εθνικού Πλαισίου Προσόντων απουσιάζουν αξιόπιστες και επιστημονικά οργανωμένες δομές επαγγελματικής εκπαίδευσης και καλύπτονται αποκλειστικά με δομές επαγγελματικής κατάρτισης.

Στο άρθρο 6 το Νομοσχέδιο περιγράφει τη σύνδεση Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης με την παραγωγή και την αγορά εργασίας. **Όμως, η σύνδεση αυτή δεν θεσμοθετείται σε επαγγελματική-επιστημονική, αλλά σε εθελοντική βάση:** Τόσο το ΚΣΕΕΚ όσο και τα ΣΣΠΑΕ, που προορίζονται να προτείνουν την εθνική πολιτική για την Επαγγελματική Εκπαίδευση, **συγκροτούνται σε εθελοντική βάση.** Χωρίς να παραγνωρίζεται καθόλου η ειλικρινής διάθεση προσφοράς των μελών των οργάνων

αυτών, στην καλύτερη περίπτωση θα αποτυπώσουν τις πρόσκαιρες μόνο και τοπικές ανάγκες, με βάση όσα κάθε μέλος τους προσωπικά μπορεί να γνωρίζει. *Με ποιες αναλογιστικές μελέτες, με ποια κεντρική χάραξη για τη σύνδεση με την ανάπτυξη, με ποιον εθνικό προγραμματισμό, με ποια εργαλεία ανίχνευσης αναγκών και χάραξης πολιτικής θα μπορέσουν τα όργανα αυτά να ανταποκριθούν στις ανάγκες σύνδεσης αγοράς και ΕΕΚ;*

Τα όργανα αυτά ασφαλώς μπορούν και πρέπει να έχουν γνωμοδοτικό/συμβουλευτικό ρόλο, συμπληρωματικό σε επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις και προτάσεις, που όμως θα προκύπτουν από ανίχνευση αναγκών, κεντρικό σχεδιασμό ανάπτυξης, και απαραίτητα έλεγχο εφαρμογής. Επιπλέον το Ε.Σ.Ε.Ε.Κ. που καθιερώνεται τώρα με το άρθρο 1 του νομοσχεδίου δεν έχει τον ευρύ ρόλο που είχε το ΕΣΣΕΕΚΑ αλλά έχει ένα αποσπασματικά συντονιστικό ρόλο μεταξύ των δομών επαγγελματικής εκπαίδευσης και αρχικής επαγγελματικής κατάρτισης και είναι άρα ανίκανο να επιτελέσει το σημαντικό ρόλο του ως διαδικασίας σχεδιασμού.

Στο άρθρο 9 αναφέρεται η ίδρυση Επαγγελματικών Σχολών Κατάρτισης και Επαγγελματικών Σχολών Μαθητείας του Ο.Α.Ε.Δ (Ε.Σ.Κ. και ΕΠΑ.Σ. Μαθητείας του Ο.Α.Ε.Δ.), οι οποίες ουσιαστικά καλύπτουν το επίπεδο 3 του Εθνικού Πλαισίου Προσόντων αλλά η εμπειρία έχει δείξει πως είναι αδύνατον να αναβαθμίσουν ουσιαστικά τα προσόντα του ανθρώπινου δυναμικού της χώρας μας.

Οι Επαγγελματικές Σχολές Κατάρτισης (ΕΣΚ) που θεσμοθετούνται με το νομοσχέδιο για τους αποφοίτους Γυμνασίου και δίνουν μετά από πιστοποίηση πτυχίο επιπέδου 3 του Εθνικού Πλαισίου Προσόντων είναι ουσιαστικά **η αναβίωση με αναγραμματισμό** των Σχολών Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΣΕΚ) του ν. 4186/2013.

Οι ΕΠΑΣ Μαθητείας του ΟΑΕΔ στην πράξη μετατρέπονται σε ΕΣΚ, αφού έχουν ακριβώς το ίδιο πλαίσιο λειτουργίας. Αυτό συνιστά μια σαφή υποβάθμιση των Σχολών αυτών αφού από Σχολές Εκπαίδευσης τις μετατρέπει σε Σχολές Κατάρτισης και τα Πτυχία των αποφοίτων κατατάσσονται πλέον στο επίπεδο 3 του Εθνικού Πλαισίου Προσόντων αντί του 4, που ίσχυε πριν.

Στο άρθρο 16 προβλέπεται λειτουργία μόνο Πρότυπων ΕΠΑΛ και όχι και Πειραματικών ΕΠΑΛ, γεγονός που θα στερήσει από την επαγγελματική εκπαίδευση τις δομές, στις οποίες θα μπορούσαν να εφαρμοστούν οι **καινοτομίες, νέα προγράμματα σπουδών, νέες εκπαιδευτικές μεθοδολογίες** κλπ, προκειμένου να εφαρμοστούν στη συνέχεια σε όλα τα ΕΠΑΛ. Η καθιέρωση πρακτικής άσκησης μίας (1) ημέρας την εβδομάδα, σε φορείς του Δημόσιου και του ευρύτερου Δημόσιου Τομέα ή Επιχειρήσεις Ιδιωτικού Τομέα της περιοχής δεν θα λειτουργήσει, γιατί καμία Επιχείρηση του Ιδιωτικού Τομέα δεν θα συμμετάσχει με αυτούς τους όρους.

Στο άρθρο 35 προβλέπεται Μεταλυκειακό Έτος - Τάξη Μαθητείας των ΕΠΑ.Λ. και καθορίζεται πλέον ως δομή ξεχωριστή από το ΕΠΑΛ που παρέχει επαγγελματική κατάρτιση, που η λειτουργία του υπό τη εποπτεία της Γενικής Γραμματείας Ε.Ε.Κ.Δ.Β.Μ.Β.&Ν. αποτελεί συγκεντρωτική και αναποτελεσματική διαδικασία. Δεν είναι δυνατόν η Γενική Γραμματεία κεντρικά με κάποιους συντονιστές στις Περιφέρειες να λειτουργούν αυτά τα τμήματα. Η διαδικασία αυτή θα εκφυλίσει σταδιακά αυτά τα Τμήματα και θα τα καταργήσει στην πράξη.

Είναι επιτακτική ανάγκη η λειτουργία ενός οργανωμένου συστήματος μαθητείας στη χώρα μας στο οποίο θα ενταχθούν και αυτά τα τμήματα. Πρέπει να υπάρξει θεσμική λειτουργία Οργανωμένων Δομών Μαθητείας, οι οποίες θα συντονίζουν τόσο το θεωρητικό εκπαιδευτικό μέρος όσο και το κομμάτι των επιχειρήσεων στις οποίες θα απασχολούνται οι μαθητεύομενοι.

Στο άρθρο 43, όπου περιγράφεται η πρόσβαση στο Επίπεδο έξι του Εθνικού Πλαισίου Προσόντων αναφέρεται ότι οι Απόφοιτοι των Ι.Ε.Κ. καθώς και του Μεταλυκειακού Έτους - Τάξης Μαθητείας που ύστερα από επιτυχή εξέταση πιστοποίησης αρχικής Επαγγελματικής Κατάρτισης κατέχουν Δίπλωμα

Επαγγελματικής Ειδικότητας Εκπαίδευσης και Κατάρτισης επιπέδου πέντε (5) ή ισότιμο τίτλο, δύνανται να κατατάσσονται σε τμήματα Α.Ε.Ι. συναφούς ειδικότητας με αυτή του ανωτέρω διπλώματος. Για να λειτουργήσει ορθά η επιχειρούμενη άρση του εκπαιδευτικού αδιεξόδου των ΙΕΚ πρέπει να προβλεφθεί να υπάρχει απαραίτητη προηγούμενη **Ζητής τουλάχιστον επαγγελματική προϋπηρεσία** μετά τις σπουδές στο ΙΕΚ πριν το δικαίωμα εισαγωγής στο Πανεπιστήμιο. Διαφορετικά και το ΙΕΚ θα αποτελέσει απλά ένα ακόμα προθάλαμο των ΑΕΙ. Η λειτουργία Πειραματικών ΙΕΚ είναι θετική παρέμβαση. Η λειτουργία Θεματικών ΙΕΚ είναι σε θετική κατεύθυνση μεν, αλλά μπορεί να λειτουργήσει μόνο στην Αττική και Θεσσαλονίκη. Είχε επιχειρηθεί και στο παρελθόν η λειτουργία τους αλλά εγκαταλείφθηκε γρήγορα.

Στο άρθρο 47 συγκροτείται το **Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων** και νομοθετείται το πλαίσιο ανάπτυξής του. Η εκκρεμότητα αυτή υπήρχε από το 2015 που αντιστοιχήθηκε το Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων με το Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Προσόντων.

Στο άρθρο 50 καθιερώνεται σύστημα αδειοδότησης από τον ΕΟΠΠΕΠ φορέων πιστοποίησης προσόντων της μη τυπικής μάθησης. Ενώ θεσμοθετείται η αδειοδότηση φορέων πιστοποίησης προσόντων της μη τυπικής και άτυπης μάθησης δεν ρυθμίζεται σοβαρά με τις διατάξεις το σύστημα πιστοποίησης της μη- Τυπικής και Άτυπης Μάθησης (ΚΔΒΜ, εργασιακή εμπειρία, κλπ). Υπάρχουν κάποιες εξουσιοδοτικές διατάξεις, οι οποίες όμως είναι πολύ γενικές και αόριστες.

Το άρθρο 52 το νομοσχέδιο ουσιαστικά επαναφέρει τον θεσμό των ΚΕΚ και το πλαίσιο λειτουργίας τους με κάποιες διαφοροποιήσεις και στην πράξη καταργεί όλα τα ΚΔΒΜ Επιπέδου 1. Παράλληλα δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη ή μέριμνα για προγράμματα Εξ Αποστάσεως Εκπαίδευση και Κατάρτιση μέσω της ίδρυσης και λειτουργίας **e-Κ.Δ.Β.Μ.**, που αποτελούν σύγχρονη πρακτική και ήδη υλοποιούνται αδόμητα σε διάφορες μορφές

Στο άρθρο 57, προβλέπονται τα πιστοποιημένα Προγράμματα των **Κ.Δ.Β.Μ.**, όπως ακριβώς προβλέπονταν και στον αντίστοιχο νόμο του 2010. Παρόλο που αυτή είναι σωστή πρακτική, δηλαδή να μπορούν τα ΚΔΒΜ να παρέχουν πιστοποιήσεις μέσω ΕΟΠΠΕΠ ευέλικτα, σε σύγχρονες επαγγελματικές ανάγκες, ποτέ δεν εφαρμόστηκε, γιατί χρειαζόταν μια Υπουργική Απόφαση που δεν εκδόθηκε ποτέ, για συγκεκριμένους λόγους, οι οποίοι δεν έχουν εκλείψει. Γιατί θα μπορέσει να εφαρμοστεί τώρα;

Στο άρθρο 63 προβλέπεται η ένταξη των Κέντρων Επιμόρφωσης και Διά Βίου Μάθησης (Κ.Ε.ΔΙ.ΒΙ.Μ.) των Α.Ε.Ι. στο Μητρώο Κ.Δ.Β.Μ., αλλά δεν αναφέρεται η αντιστοίχιση των πιστοποιητικών, που ήδη μπορούν να εκδίδουν τα Κ.Ε.ΔΙ.ΒΙ.Μ. των Πανεπιστημίων σε σχέση με τα ΚΔΒΜ. Απλά φαίνεται να εντάσσονται Κ.Ε.ΔΙ.ΒΙ.Μ. στο μητρώο των ΚΔΒΜ χωρίς να προσδιορίζεται ο ρόλος του, αλλά και ο λόγος ύπαρξής τους στο σύστημα ΕΕΚ

Το Νομοσχέδιο για την Επαγγελματική Εκπαίδευση, για να επιτύχει ως Νόμος και πραγματικά να καθορίσει την παραγωγική δυναμική της χώρας είναι απαραίτητο να αλλάξει οπτική. Από διαδικασία διευθέτησης διορισμού ημετέρων σε επιτροπές, τακτοποίησης συμφερόντων διδασκόντων, ικανοποίησης ισορροπιών συνδικαλιστών και ψηφοθηρίας, πρέπει να μετατραπεί σε αναπτυξιακό εργαλείο, που θα δώσει στη χώρα την ισχύ να σταθεί στη διεθνή κοινότητα με αξιώσεις.

Κάθε άρθρο του νομοσχεδίου πρέπει να τεκμηριώνει μια συγκεκριμένη επιχειρηματική αναπτυξιακή στρατηγική, να προβλέπει διαδικασίες εφαρμογής της και τρόπο μέτρησής της, και να έχει

διαδικασία έγκαιρης αναδιαμόρφωσής της αν δεν πετυχαίνει τους στόχους της. Δε αρκεί, για παράδειγμα, να μεταφέρει στις τοπικές κοινωνίες τις ευθύνες σχεδιασμού, αν παράλληλα δεν τις τροφοδοτεί με τα αποτελέσματα σοβαρής και εκτεταμένης συλλογής και ανάλυσης των διεθνών και τοπικών δεδομένων και των αναμενόμενων τάσεων και αλλαγών.

Πρόκειται για **ένα νομοσχέδιο αδύναμο να αντιμετωπίσει τις πραγματικές ανάγκες της σύγχρονης αγοράς.** Αντίθετα, φαίνεται να είναι περισσότερο επικεντρωμένο στη λογική της ανωτατοποίησης – πανεπιστημιοποίησης και της τακτοποίησης ανοιχτών λογαριασμών και ελάχιστα στις ανάγκες της πραγματικής οικονομίας, της αγοράς, γενικότερα της κοινωνίας, χωρίς κύριο άξονα λειτουργίας και σύστημα αποτίμησης και ανατροφοδότησης.

Η ηγεσία της χώρας στο σύνολό της (πολιτική, επιχειρηματική, ακαδημαϊκή, κ.λπ), ευρισκόμενη εν μέσω πολλών σοβαρών και υπαρξιακών για τη χώρα κρίσεων, οφείλει επιτέλους να καταλάβει ότι η **Επαγγελματική Εκπαίδευση αποτελεί το βασικό αναπτυξιακό εργαλείο για την ουσιαστική και ορθολογική οικονομική ανέλιξη της χώρας,** προκειμένου να προσεγγίσει στόχους και οράματα για τις δεκαετίες που έρχονται, που θα έπρεπε να είχαν ήδη προ πολλού διαμορφωθεί.

Οι σύγχρονες προκλήσεις επικαιροποιημένης εκπαίδευσης και κατάρτισης, που επιβάλλονται από την παγκοσμιοποίηση, και την 4^η βιομηχανική επανάσταση, αλλά και οι απειλές από τις γειτονικές χώρες, δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν χωρίς ένα **ευέλικτο, ελκυστικό, διάφανο αποτελεσματικό και καινοτόμο εκπαιδευτικό σύστημα επαγγελματικής εκπαίδευσης** που υποστηρίζει την παραγωγή και κάνει τη χώρα ανταγωνιστική και υπολογίσιμη.

Αν όλες οι συζητήσεις ανάπτυξης και βελτίωσης της χώρας μας καταλήγουν πως όλα είναι θέμα Παιδείας, αυτό το νομοσχέδιο είναι η μοναδική αν όχι η τελευταία μας ευκαιρία για ένα τολμηρό μετασχηματισμό της κοινωνίας μας από ένα αντιπαραγωγικό, παρασιτικό σύστημα παραγωγής πτυχιών και πιστοποιητικών, σε ένα παραγωγικό σύστημα με διεθνή ανταγωνιστικότητα.

Είναι λοιπόν επιτακτική απαίτηση το νομοσχέδιο να σχεδιαστεί από την αρχή, ώστε αποδεδειγμένα να εξυπηρετεί τη βιώσιμη ανάπτυξη με βάση συγκεκριμένες αρχές:

- Θα πρέπει να προηγηθεί η διατύπωση ενός ξεκάθਾਰου αναπτυξιακού οράματος που θα τοποθετεί ανταγωνιστικά τη χώρα στην παγκόσμια οικονομία και θα εξυπηρετήσει τις ανάγκες της εθνικής οικονομίας, της παραγωγής, της κοινωνίας, της αγοράς εργασίας, και του περιβάλλοντος.
- Θα πρέπει να προβλεφθεί μια ξεκάθαρη μετρήσιμη διαδικασία αξιολόγησης των αποτελεσμάτων του νόμου για την ΕΕΚ με σύγχρονα επαγγελματικά εργαλεία σχεδιασμού διαχείρισης και μέτρησης και εξειδικευμένα αφιερωμένα στο σκοπό αυτό στελέχη.
- Οι δομές της ΕΕΚ πρέπει να είναι λίγες, απλές, ενιαίες, ευέλικτες, διάφανες, σύγχρονες και κυρίως αξιόπιστες ώστε να είναι ελκυστικές στην ελληνική οικογένεια, τη νέα γενιά και τελικά στις επιχειρήσεις, τη βιομηχανία, την αγορά και την κοινωνία στο σύνολο της.
- Πρέπει να διασφαλιστεί η ποιότητα και η αριστεία της ΕΕΚ με εκπαίδευση και αξιολόγηση του εκπαιδευτικού προσωπικού και συνεχή επικαιροποίηση των εκπαιδευτικών αντικειμένων και εργαστηριακών υποδομών.

- Τέλος, είναι απαραίτητο η ΕΕΚ να υποστηριχθεί και από την άλλη όχθη, τους οργανισμούς και τις επιχειρήσεις. Στο πλαίσιο αυτό, κρίνεται αναγκαία η θέσπιση κινήτρων για τις επιχειρήσεις, ώστε να ενισχυθούν δράσεις κατάρτισης και πρακτικής άσκησης από αυτές

Το προτεινόμενο νομοσχέδιο αποτυγχάνει σε όλα τα παραπάνω τεστ ελέγχου και πρέπει απλά να επανασχεδιαστεί με βάση τις σύγχρονες ανάγκες της χώρας, με επιταγή της κοινωνίας και των πολιτών, γιατί αποτελεί πατριωτική απαίτηση και ζήτημα εθνικής επιβίωσης.

Δύο γραφήματα που δείχνουν πολύ παραστατικά την τραγική κατάσταση στην οποία βρίσκεται η χώρα από πλευράς εκπαίδευσης:

1. Είμαστε τελευταίοι στο skills matching

<https://skillspanorama.cedefop.europa.eu/en/dashboard/european-skills-index?pillar=&country=&year=2020#1>

2.Είμαστε πρώτοι των πρώτων (!!!) στο overqualification, που κοστίζει πάρα πολύ χρήμα και καταστρέφει ψυχές, προσωπικότητες, τη δημοκρατία, την οικονομία, τελικά την ίδια την κοινωνία συνολικά!

<https://skillspanorama.cedefop.europa.eu/en/dashboard/over-qualification-rate-tertiary-graduates?year=2018&country=EU#1>